

Avui hem entrevistat a “La Pepi”, una de les dones més importants en el menjador de l’escola Mare de Déu de la Mercè de Santa Andreu del Palomar.

Hem decidit fer-li una entrevista perquè pensem que aquesta dona mereix ser una mica més reconeguda, ja que sense ella no hi hauria ordre en el menjador i això requereix un gran poder d’imposició i responsabilitat dels seus actes.

- **Bon dia Pepi! Ens dóna uns minuts del seu descans per poder fer-li una entrevista?**
- Sí, és clar!, però parleu-me de tu, si us plau.
- **Doncs comencem...**
- D’acord.
- **Com funciona el menjador?**
- Molt bé! En aquest menjador hi ha un molt bon ambient i tot el personal estem molt contents i a gust amb el treball que realitzem.
- **Quin càrrec tens?**
- Sóc coordinadora del menjador, encara que no em sento superior a les meves ajudants per tenir aquest càrrec.
- **Quants anys fa que exerceixes aquest càrrec?**
- Farà uns 17, però mai em canso!
- **Ens pots dir el millor i el pitjor del teu treball?**
- El millor és que m’encanten els nens i aquí puc estar molt de temps amb ells. I el pitjor... no sé que seria el pitjor... potser el fet d’obligar els nenes a menjar perquè no m’agrada veure’ls patir.
- **Quants nens caben al menjador?**
- Quaranta, vuitanta, cent... en total cent quaranta nens i nenes, encara que es fan diversos torns on s’omple totalment el menjador.
- **I quins són els horaris?**
- Dilluns i dimarts P3, P4, P5, 1r, 2n i 3r de 12:50h a 13:10h; l’ ESO i els altres cursos entren a partir de les 13:30h. Els dimecres, dijous i divendres entren segons quan acaben els altres i és en l’ordre de P3, P4, P5, 1r, 2n, 6è, ESO, 3r, 4t i 5è.

- **Quanta gent treballa al menjador?**
- Hi ha 4 noies, dues de les quals estan fixes. Estan distribuïdes per cursos: a P3 hi ha una noia, a P4 i P5 també hi ha una altra xicota, que és fixa, i per tots els altres cursos estem la meva germana Encarna i jo.
- **Ens podries explicar alguna anècdota per recordar?**
- Ufff.... hi ha tantes històries recollides en 17 anys! Un record agradable és quan cantem als nens petits pels seus aniversaris. O d'altres que quan les visc no em fan gaire gràcia, però quan les explico la veritat no puc evitar somriure: un dia un nen no volia menjar un iogurt i li vam dir que si més no es mengés la meitat i ell ens va contestar que el seu pare era advocat i que ens posaria un “paquet” per haver-lo obligat a menjar el iogurt. O altres nens ens han dit que els seus pares paguen i que no els podem obligar a menjar. I l'última que us explico, sinó us avorriré... i és que molts nens petits pensen que sóc una germana i em criden com a germana Pepi.
- **És molt important saber el nombre concret d'alumnes que es quedaran a dinar, o és un nombre flexible?**
- És molt important per a la coordinadora perquè així cap nen es queda sense menjar o s'escapoleix del menjador quan hi ha un menú que no li agrada.
- **Doncs, aquí s'acaba la nostra entrevista i, de nou et tornem a donar les gràcies per concedir-nos una part del teu descans, ha estat un plaer parlar amb tu.**
- El plaer ha estat meu. Ha estat una entrevista molt entretinguda i m'han agradat molt les preguntes que m'heu fet. Fins una altra ocasió!

Entrevista realitzada per dues alumnes de 3r d'E.S.O. A, la Irene Dalmases i l'Alessia Giménez.